

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 25 JUIN 1919.

Proposition de loi

accordant la personnalité civile à la Société protectrice des Enfants martyrs de Bruxelles (1).

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA SECTION CENTRALE (2), PAR M. POLET.

MESSIEURS,

Qui ne serait pris d'une profonde commisération à cette appellation «enfants martyrs»!

Elle fait défiler devant nos yeux des théories d'enfants abandonnés à l'incurie, à la misère, à l'exploitation, souvent aux mauvais traitements, car il existe trop de ces êtres dépravés qui torturent comme à plaisir cette chose sacrée qu'est l'enfance!

Le mal, hélas! est trop réel et c'est la déplorable extension de cette plaie écœurante qui a suscité la fondation d'une société pour la protection des malheureuses victimes.

Les pouvoirs publics sont impuissants à enrayer le mal; pour en atténuer les funestes effets, il faut tout le dévouement que peut inspirer la plus affectueuse pitié pour l'enfant souffrant.

La Société protectrice des Enfants Martyrs constitue une œuvre admirable, entourée des plus vives sympathies. Elle mérite à tous égards l'appui de l'autorité et ses services justifient l'aide généreuse que le public lui accorde. Il est désirable qu'elle se développe, car les misères grandissent, et qu'elle puisse reposer sur un solide fondement.

A cette fin, on sollicite pour elle l'octroi de la personnalité civile.

Fondée en 1892, cette œuvre compte donc vingt-sept années d'existence et la demande de la personnalité civile a été introduite en 1914.

(1) Proposition de loi, n° 192. (Session de 1913-1914.)

(2) La Section centrale, présidée par M. Poulet, était composée de MM. Moyersoen, Nabille, Lemonnier, Poncelet, Destrée, Polet.

Les sections qui l'ont examinée ont donné des avis divers : La troisième et la cinquième l'ont rejetée, les autres l'ont adoptée.

Quoi qu'il en soit, nous estimons que la Société protectrice des Enfants Martyrs a suffisamment affirmé son utilité et que sa mission est si bienfaisante qu'on ne pourrait trop l'encourager.

Pour en assurer la pérennité, nous proposons l'adoption de la proposition qui la concerne quant à la personnalité civile.

Le Rapporteur,

H^r. POLET.

Le Président,

P. POULET.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 25 JUNI 1919.

Wetsvoorstel

tot verleening van rechtspersoonlijkheid aan de « Maatschappij tot bescherming van de Kleine Martelaars », gevestigd te Brussel (1).

VERSLAG

NAMENS DE MIDDENAFDEELING (2) UITGEBRACHT DOOR DEN HEER POLET.

MIJNE HEEREN,

Wie voelt geen diep medelijden in zich ontstaan bij deze benaming « Kleine martelaars ! »

Deze naam alleen verwekt voor onzen geest het beeld dier kinderen welke aan de zorgeloosheid, de ellende, de uitbuiting, dikwijls zelfs aan slechte behandelingen overgeleverd zijn, want er bestaan al te veel van die ontaarde wezens welke er hun vermaak in stellen die geheiligteschepeltjes, de kinderen, te martelen.

Het kwaad is, eilaas ! maar al te wezenlijk, en de betreurenswaardige uitbreiding daarvan gaf aanleiding tot het oprichten van eene maatschappij tot bescherming der ongelukkige slachtoffers.

De openbare macht is niet in staat het kwaad uit te roeien ; ten einde er de schadelijke gevolgen van te verzachten is er een volkomen toewijding noodig welke slechts kan ingegeven worden door het teederste mededogen voor het lijdende kind.

De Maatschappij tot bescherming van de Kleine Martelaars is eene bewonderenswaardige instelling welke de levendigste sympathiebetuigingen heeft tot zich getrokken. In elk opzicht verdient zij ondersteuning der overheid en de diensten welke zij bewijst wettigen de milde hulp welke het publiek haar schenkt. Het is wenselijk dat zij zich kunne uitbreiden, want de ellende groeit aan ; daarenboven, moet zij op echte grondslagen berusten.

Daartoe vraagt men voor haar rechtspersoonlijkheid.

(1) Wetsvoorstel, nr 192 (Zittingsjaar 1913-1914).

(2) De Middenafdeeling, voorgezeten door den heer Poulet, bestond uit de heren Moyersoen, Mabille, Lemonnier, Poncelet, Destrée, Polet.

Opgericht in 1892, bestaat deze instelling dus sedert zeven en twintig jaar en de vraag om rechtspersoonlijkheid werd in 1914 ingediend.

De afdeelingen welke deze aanvraag hebben onderzocht, brachten onderscheidene oordeelen uit : Behalve door de derde en de vijfde werd zij overal aangenomen.

Wat er ook van zij, wij zijn van gevoelen dat de Maatschappij tot bescherming der Kleine Martelaars genoegzame blijken van haar nut heeft gegeven en dat hare zending zoo weldadig is dat men dezelve niet genoeg kan aanmoedigen.

Ten einde haar een vast bestaan te verzekeren, stellen wij voor tot aaneming te besluiten van het voorstel, haar rechtspersoonlijkheid te verleenen.

De Verstaggever,

Hr. POLET.

De Voorzitter,

P. POULLET.

